

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 291/2024
27.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Рајић Илић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милован Јоцовић, адвокат у ..., ради искључења члана друштва и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж 5601/23 од 16.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж 5601/23 од 16.11.2023. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П 5037/22 од 25.09.2023. године, одбачена је тужба тужиоца поднета Привредном суду у Београду 10.11.2022. године.

Решењем Привредног апелационог суда Пж 5601/23 од 16.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Привредног суда у Београду П 5037/22 од 25.09.2023. године.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка (члан 374. став 1. Закона о парничном поступку која је учињена у поступку пред другостепеним судом) и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Врховни суд укине побијано решење и врати на поновно одлучивање.

Одлучујући о ревизији тужиоца на основу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...10/23), а у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијаног решења није учињена битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности нити има битних повреда поступка из става 1 овог члана на које се неосновано ревидент позива.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужилац је дана 10.11.2022. године поднео тужбу ради искључења туженог из привредног друштва East point metals д.о.о. из Београда и ради обавезивања туженог да привредном друштву East point metals д.о.о. из Београда на име накнаде штете због повреде

дужности плати износ од 132.277.100,00 динара са припадајућом законском затезном каматом и трошковима парничног поступка, а све на основу члана 61, 63-66, 77 и 196 Закона о привредним друштвима. Првостепени суд је утврдио и да је пресудом Привредног суда у Београду П бр. 1518/22 од 11.07.2022. године, између осталог усвојен тужбени захтев привредног друштва East point metals д.о.о. из Београда, као тужиоца и АА из ... је искључен из тог привредног друштва. Првостепени суд закључује да су испуњени услови за одбацивање тужбе јер је тужиоцу у овој парници престало својство члана друштва, а нарочито стога што тужилац у овој парници није доставио доказе на околност да је у смислу одредбе члана 196. став 1. и 2. и 5. Закона о привредним друштвима поднео захтев за искључење другог члана скупштини друштва због чега нису испуњене процесне претпоставке за мериторно одлучивање о постављеном тужбеном захтеву.

Другостепени суд закључује да је одлука првостепеног суда правилна и заснована на правилној примени материјалног права из члана 196. став 6. Закона о привредним друштвима, јер у ситуацији када је тужилац као подносилац деривативне тужбе пропустио да се претходно обрати скупштини друштва са захтевом за подношење тужбе за искључење члана, у том случају нису испуњени услови за подношење наведене тужбе.

Одлучујући о ревизији тужиоца Врховни суд закључује да је одлука нижестепених судова правилна а ревизија тужиоца неоснована.

Законом о привредним друштвима, предвиђено је подношење деривативне тужбе. Деривативну тужбу подноси члан друштва у своје име а за рачун друштва. У члану 79 закона, прописани су услови за подношење ове врсте тужбе. Према наведеној одредби за подношење деривативне тужбе потребно је да се кумулативно испуне следећи услови: да члан друштва поседује удео или акције најмање 5% основног капитала друштва и да је пре подношења деривативне тужбе, писаним путем захтевао од друштва да поднесе тужбу по том основу, а тај захтев је одбијен, односно по том захтеву није поступљено у року од 30 дана од подношења захтева.

У конкретном случају, тужилац је дана 10.11.2022. године поднео деривативну тужбу ради искључења туженог као другог члана привредног друштва East point metals д.о.о. Београд из друштва, и ради обавезивања туженог да привредном друштву East point metals д.о.о. из Београда на име накнаде штете због повреде дужности плати износ од 132.277.100,00 динара са припадајућом законском затезном каматом и трошковима парничног поступка, а све на основу члана 61, 63-66, 77. и 196. Закона о привредним друштвима. Пре подношења деривативне тужбе тужилац се није обратио скупштини друштва захтевом за подношење тужбе за искључење члана и накнаду штете, те самим тим нису испуњене процесне претпоставке из претходно цитираног члана 79 Закона о привредним друштвима, за подношење деривативне тужбе како су то закључили нижестепени судови.

Поред наведеног, према стању у списима предмета у време подношења тужбе, тужилац је одлуком Привредног суда у Београду П бр. 1518/22 од 11.07.2022. године, већ био искључен из привредног друштва East point metals д.о.о. из Београда, Наведена пресуда је потврђена у том делу, пресудом Привредног апелационог суда Пж.бр. 7984/22 од 28.06.2023 године, па је та чињеница од утицаја и у овом поступку, тако да у време доношења првостепеног решења о одбацивању тужбе, тужилац по правноснажној одлуци суда, није био члан друштва. То даље има за последицу да искључени члан друштва, не може за рачун друштва из кога је искључен а које је двочлано, подносити деривативну тужбу са захтевом за искључење другог преосталог члана друштва, нити наставити поступак са таквим захтевом, јер таква тужба није у

интересу друштва, зато што би друштво остало без чланова а све би то водило престанку друштва.

Стога, ревизијски наводи којима указује да су нижестепени судови погрешно применили материјално право из одредбе члана 196. став 6. и одредбе члана 64 и 79 Закона о привредним друштвима, су у целини неосновани.

На основу изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку, а у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић